

**МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
БІЛОЦЕРКІВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ АГРАРНИЙ УНІВЕРСИТЕТ**

**АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ
УКРАЇНСЬКОГО ЗАКОНОДАВСТВА**

**Тези доповідей
державної науково-практичної конференції**

19 листопада 2015 року

**Біла Церква
2015**

УДК 342.761

КУЗЬМЕНКО Я.П., канд. юрид. наук
Білоцерківський національний аграрний університет

КОНСТИТУЦІЙНЕ ПРАВО НА ЖИТТЯ ЛЮДИНИ І ГРОМАДЯНИНА

Фундаментальним правом, яке зумовлено єством людини, котре не може змінити жодне суспільство, є право людини на життя. За шкалою соціальних цінностей життя є найбільш пріоритетним благом у світі. Конституційне право на життя проголошено Основним Законом України у ст. 27 «кожна людина має невід'ємне право на життя» та гарантується заборонаю протиправного позбавлення життя. Як об'єкт юридичної охорони життя людини закріплено Конституцією України вперше. Жодна з попередніх конституцій та інших законів в минулому цього права не містили.

Особливого значення забезпечення права людини на життя набуває в умовах, коли Україна остаточно визначилась із своїм геополітичним вибором та, ратифікувавши 16 вересня 2014 року Угоду про асоціацію між Україною та Європейським Союзом, взяла на себе зобов'язання щодо докорінної перебудови усіх сфер суспільного життя на принципах дотримання прав людини та основоположних свобод, забезпечення верховенства права, що в перспективі дозволить нашій державі долучитися до спільноти цивілізованих і демократичних держав, ставши повноправним членом Європейського Союзу.

Окремі положення права на життя вивчалися та вивчаються правовою наукою. Але в цілому слід зазначити, що на сьогоднішній день комплексної чіткої теоретичної концепції безпосередньо конституційного права на життя людини і громадянина не розроблено. Право на життя належить до групи громадянських прав, тому його слід розглядати у поєднанні з іншими правами цієї групи. Проблема громадянських прав займалися велика кількість вчених О. Горова, А. Колодій, П. Михайлов, А. Олійник, К. Толкачев, А. Хабібулін. Що стосується гарантій забезпечення конституційних прав та свобод людини і громадянина, то цю проблему розробляли М. Вітрук, Л. Воеводін, М. Гуренко, П. Недбайло, П. Рабінович, В. Скобелкін, Ю. Тодика.

Враховуючи зазначене варто вказати, що право людини на життя у широкому правовому значенні охоплює своїм змістом всі передбачені у законодавчій системі гарантії забезпечення та захисту життя (системи гарантій забезпечення та захисту життя у кримінальному, цивільному, сімейному, екологічно-правовому сенсі). У вузькому значенні право людини на життя охоплює можливість здійснення лише біологічних властивостей та якостей життя, пов'язаних з існуванням людини як автономної біологічної істоти.

УДК 34.03

РОСАВИЦЬКИЙ О.О., асистент
Білоцерківський національний аграрний університет

ВПЛИВ МАГДЕБУРГСЬКОГО ПРАВА НА РОЗВИТОК САМОВРЯДУВАННЯ В УКРАЇНІ

Одним із вагомих етапів еволюції, інституту місцевого самоврядування на теренах України був період, що тривав із середини XIV ст. і до першої половини XVII ст. Він характеризується впливом і поширенням західноєвропейських форм організації самоврядування. При цьому процес «європеїзації» самоврядування відбувався більш інтенсивно на землях нинішньої Західної України, включаючи Закарпаття. Класичним актом часткової децентралізації суверенної влади середньовічної держави та її правителя (короля) на рівень міста і його громади

була Магдебурзька грамота (по імені міста Магдебурга у Німеччині) або коронні грамоти. Міські громади отримували разом із грамотами цілу систему пільг (по сплаті податків) і компетенцій для самостійного вирішення міською владою. Твердження про значну роль і значення запровадження магдебургського права знаходимо у працях багатьох науковців.

Суть магдебурзького права полягала у тому, що міське населення звільнялось від юрисдикції урядової адміністрації (феодалів, воєвод, намісників, ін.) й місту надавалась можливість самоврядування на корпоративній основі, запроваджувались власні органи міського самоврядування. До складу громади входили міщани – жителі міста, але лише ті, які мешкали поза межами земельної території, що належала єпископу чи князю замкові. Проте Ієрархія станових, групових й Індивідуальних соціально-правових статусів визначає усе правове життя суспільства, "міру честі" кожної соціальної групи й окремої особи.

Перше українське місто, яке набуло магдебурзького права, – Новий Санчна Лемківщині (1299 р.). У 1339р. останній галицький князь Юрій-Болеслав подарував місту Сянок привілей на магдебурзьке право, а з переходом під польське правління майже всі галицько-руські міста отримують від королів привілей на магдебурзьке право: Львів (1356 р.), Кам'янець-Подільський (1374 р.), Стрий та Володимир-Волинський (1431 р.), Луцьк (1432 р.), Снятин (1442 р.), Мукачеве (1445 р.), Рівне (1493 р.), Київ (1494 р.), Дубно (1507 р.), Острог (1528 р.), Любомиль (1541 р.), Тернопіль (1548 р.), Корсунь (1584 р.), Переяслав (1585 р.), Біла Церква (1588 р.).

Через неоднорідність систем управління за цим правом, доцільним є аналіз окремих їх видів. У кожній державі, конкретному місті форми місцевого устрою за магдебурзьким правом мали особливості, які визначались у привілеях на надання магдебурзького права. Тому слід досліджувати самоврядування кожного міста зокрема, і лише в цьому контексті – міське самоврядування загалом.

УДК 631.527:633.16

КРАВЦОВА К.М., канд. юрид. наук

Білоцерківський національний аграрний університет

Katya_kr@bigmir.net

ОБІГ ПЕСТИЦИДІВ В УКРАЇНІ ЯК ОБ'ЄКТ АДМІНІСТРАТИВНО-ПРАВОВОГО РЕГУЛЮВАННЯ

Особливостями обігу пестицидів як об'єкту адміністративно-правового регулювання є необхідність застосування державного впливу на суспільні відносини пов'язані з зазначеним об'єктом, а також функціонування специфічного адміністративно-правового механізму його регулювання.

Об'єктом правового регулювання є економічні, політичні, соціальні, національні, майнові суспільні відносини. Слід відзначити, що розгляд об'єкта адміністративно-правового регулювання під кутом зору управлінських відносин є традиційним в адміністративно-правовій науці [1, с. 18–25].

«Об'єкт управління, вважають автори, може здійснювати вплив на довкілля у двох напрямках: «від природи до людини» (вилучення природних ресурсів) і «від людини до природи» (забруднення навколишнього середовища). Вплив на навколишнє середовище є кінцевим продуктом діяльності об'єкта управління [2, с. 155]».

Спираючись на вище викладені загальнотеоретичні положення, об'єктом адміністративно-правового регулювання у сфері обігу пестицидів у сільському господарстві слід вважати суспільні відносини у цій сфері, врегульовані нормами чинного законодавства. Об'єктами адміністративно-правових відносин є явища (предмети) матеріального і духовного світу, матеріальні і нематеріальні блага, здатні задовольнити потреби суб'єктів – учасників сфери обігу пестицидів у сільському господарстві. Коло об'єктів адміністративно-правових відносин у сфері обігу пестицидів у сільському господарстві окреслюється

ЗМІСТ

Бровко Н.І. Реформування місцевого самоврядування в Україні як основне завдання процесу децентралізації	3
Єфремова І.І. Вплив європейського приватного права на розвиток національних систем цивільного права	4
Настіна О.І. Продаж земель сільськогосподарського призначення: шлях для інвестицій	5
Щериця С.І. Основи правового статусу засудженого	6
Ковальчук І.В. Правове регулювання міжбюджетних відносин в Україні	6
Мошонько О.О. Питання правового регулювання діяльності Національної поліції в Україні	7
Пахомова А.О. Новели законодавства про вищу освіту	8
Ломакіна І.Ю. Основні аспекти державного регулювання процесу планування та прогнозування сільськогосподарського виробництва в Україні	9
Харьковщенко Ю.Є. Ідеал християнської людини у філософській спадщині Г. Сковороди	10
Біляєв М.О. Формування громадсько-політичної думки засобами телебачення	11
Ярмола О.В. Філософія історії та історія філософії в творчості Платона	11
Терещук М.М. Позитивна юридична відповідальність в публічному праві: теоретико-правовий аналіз	12
Мельник О.Г. Децентралізація влади в Україні в умовах подальшого поглиблення євроінтеграційних процесів	13
Малишко І.В. Становлення та розвиток законодавства про соціальний захист безпритульних дітей	14
Кузьменко Я.П. Конституційне право на життя людини і громадянина	15
Росавицький О.О. Вплив магдебургського права на розвиток самоврядування в Україні	15
Кравцова К.М. Обіг пестицидів в Україні як об'єкт адміністративно-правового регулювання	16
Биковець О.І. Модельний статут товариства з обмеженою відповідальністю: особливості та сфера застосування	17
Бут І.О. Розгляд спорів третейським судом в аграрній сфері	18
Новак Я.В. Архітектурний напрямок в практиці попередження злочинності	19
Діденко А.О. Щодо реалізації Закону України «Про захист тварин від жорстокого поводження»	20
Шеховцов В.В. Актуальні проблеми фауністичного законодавства України	21
Павлова О.В. Щодо питання реалізації екологічної складової сталого розвитку в Україні	22
Мельник Л.М. Активність неорелігій в соціокультурному просторі пострадянських держав	22